

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 30ής Ιουνίου 2004*

Στην υπόθεση T-107/02,

GE Betz Inc., πρώην BetzDearborn Inc., με έδρα την Trevose, Πενσυλβάνια (Ηνωμένες Πολιτείες), εκπροσωπούμενη από τους G. Glas και K. Manhaeve, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου αρχικώς από τον E. Joly, στη συνέχεια, από τον G. Schneider, με τόπο επιδόσεων,

καθού,

έτερος διάδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του Γραφείου και παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου:

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

Atofina Chemicals Inc., με έδρα τη Φιλαδέλφεια, Πενσυλβάνια (Ηνωμένες Πολιτείες), εκπροσωπούμενη από τον M. Edenborough, barrister, και την M. Medyckyj, solicitor,

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 17ης Ιανουαρίου 2002 (υπόθεση R 1003/2000-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Atofina Chemicals Inc. και GE Betz Inc.,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους N. J. Forwood, πρόεδρο, J. Pirrung και A. W. H. Meij, δικαστές,

γραμματέας: J. Plingers, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την προσφυγή που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 8 Απριλίου 2002,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα απαντήσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 23 Ιουλίου 2002,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα απαντήσεως της παρεμβαίνουσας Atofina Chemicals Inc., που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 26 Ιουλίου 2002,

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 17ης Σεπτεμβρίου 2003,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Νομικό πλαίσιο

- 1 Τα άρθρα 42 και 73 του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε, ορίζει:

«Άρθρο 42

Ανακοπή

[...]

3. Η ανακοπή πρέπει να ασκείται γραπτώς και να είναι αιτιολογημένη. Θεωρείται ασκηθείσα μόνο μετά την καταβολή του τέλους ανακοπής. Εντός προθεσμίας που τάσσει το Γραφείο και σε επίρρωση του αιτήματός του, ο ανακόπτων δύναται να επικαλεστεί πραγματικά περιστατικά, να προσκομίσει αποδείξεις και να διατυπώσει παρατηρήσεις.

[...]

Άρθρο 73

Αιτιολόγηση των αποφάσεων

Οι αποφάσεις του Γραφείου αιτιολογούνται. Δεν μπορούν να στηρίζονται παρά μόνο στους λόγους επί των οποίων οι διάδικοι είχαν τη δυνατότητα να λάβουν θέση.»

- 2 Οι κανόνες 15 έως 18 και 20 του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 303, σ. 1, στο εξής: εκτελεστικός κανονισμός), έχουν ως εξής:

«Κανόνας 15

Περιεχόμενο του δικογράφου της ανακοπής

[...]

2. Το δικόγραφο της ανακοπής περιλαμβάνει:

[...]

β) όσον αφορά προγενέστερο σήμα ή προγενέστερο δικαίωμα επί του οποίου βασίζεται η ανακοπή:

- i) όταν η ανακοπή αφορά προγενέστερο σήμα, σχετική μνεία και μνεία περί του ότι το προγενέστερο σήμα είναι κοινοτικό ή μνεία του κράτους μέλους ή

των κρατών μελών, στα οποία περιέχεται, ενδεχομένως, και η Μπενελούξ όταν το προγενέστερο σήμα έχει κατατεθεί ή έχει υποβληθεί σχετική αίτηση, ή, όταν το προγενέστερο σήμα είναι διεθνώς καταχωρισμένο, μνεία του κράτους μέλους ή των κρατών μελών, περιλαμβανομένων, ενδεχομένως, των χωρών Μπενελούξ, στις οποίες έχει επεκταθεί η προστασία του προγενέστερου σήματος,

- ii) ενδεχομένως τον αριθμό πρωτοκόλλου ή τον αριθμό και την ημερομηνία καταχώρησης, περιλαμβανομένης της ημερομηνίας προτεραιότητας του προγενέστερου σήματος,

[...]

- vi) απεικόνιση και ενδεχομένως, περιγραφή του προγενέστερου σήματος ή δικαιώματος,

- vii) τα προϊόντα και τις υπηρεσίες ως προς τις οποίες έχει καταχωριστεί προγενέστερο σήμα [...]: ο ανακόπτων, όταν αναφέρει όλα τα προϊόντα και τις υπηρεσίες το προγενέστερο σήμα των οποίων προστατεύεται, αναφέρει και εκείνα τα προϊόντα και τις υπηρεσίες επί των οποίων βασίζεται η ανακοπή.

[...]

Κανόνας 16

Πραγματικά περιστατικά, αποδεικτικά στοιχεία και επιχειρήματα προς στήριξη της ανακοπής

1. Το δικόγραφο της ανακοπής μπορεί να περιέχει στοιχεία ως προς τα πραγματικά περιστατικά, τις αποδείξεις και τα επιχειρήματα που την στηρίζουν και να συνοδεύεται από τα σχετικά δικαιολογητικά.

2. Αν η ανακοπή βασίζεται σε προγενέστερο σήμα το οποίο δεν είναι κοινοτικό σήμα, το δικόγραφο της ανακοπής συνοδεύεται κατά προτίμηση από τα αποδεικτικά στοιχεία της καταχώρησης ή κατάθεσης του εν λόγω προγενέστερου σήματος, όπως πιστοποιητικό κατάχώρησης [...].

3. Αν τα στοιχεία σχετικά με τα πραγματικά περιστατικά, τις αποδείξεις και τα επιχειρήματα και τα λοιπά δικαιολογητικά βάσει της παραγράφου 1 και τα αποδεικτικά στοιχεία κατ' εφαρμογή της παραγράφου 2 δεν έχουν υποβληθεί μαζί με το δικόγραφο της ανακοπής ή ακολούθως, μπορούν να υποβληθούν μετά την έναρξη της διαδικασίας ανακοπής εντός προθεσμίας που τάσσει το Γραφείο, κατ' εφαρμογή του κανόνα 20, παράγραφος 2.

Κανόνας 17

Γλώσσες που χρησιμοποιούνται στη διαδικασία ανακοπής

1. Όταν το δικόγραφο της ανακοπής δεν κατατίθεται στη γλώσσα της αίτησης για καταχώρηση κοινοτικού σήματος αν η γλώσσα αυτή είναι μια από τις γλώσσες του Γραφείου, ή στη δεύτερη γλώσσα που αναφέρεται στην αίτηση, ο ανακόπτων

υποβάλλει μέσα σε ένα μήνα από τη λήξη της προθεσμίας ανακοπής μετάφραση του δικογράφου της ανακοπής σε μία από τις γλώσσες αυτές.

2. Όταν τα αποδεικτικά στοιχεία προς στήριξη της ανακοπής που προβλέπονται από τον κανόνα 16, παράγραφοι 1 και 2, δεν κατατίθενται στη γλώσσα της διαδικασίας ανακοπής, ο ανακόπτων υποβάλλει μετάφραση αυτών των αποδεικτικών στοιχείων στην εν λόγω γλώσσα μέσα σε ένα μήνα από τη λήξη της προθεσμίας ανακοπής ή, ενδεχομένως, μέσα στην προθεσμία που τάσσει το Γραφείο σύμφωνα με τον κανόνα 16, παράγραφος 3.

[...]

Κανόνας 18

Απόρριψη της ανακοπής ως απαράδεκτης

1. Αν το Γραφείο διαπιστώσει ότι η ανακοπή δεν πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 42 του κανονισμού ή αν το σχετικό δικόγραφο δεν διευκρινίζει την αίτηση κατά της οποίας ασκείται η ανακοπή ή το προγενέστερο σήμα ή δικαίωμα ως προς το οποίο ασκείται η ανακοπή, το Γραφείο απορρίπτει την ανακοπή ως απαράδεκτη, εκτός αν αυτές οι ελλείψεις θεραπευθούν πριν από τη λήξη της προθεσμίας ανακοπής [...]

2. Αν το Γραφείο διαπιστώσει ότι η ανακοπή δεν είναι σύμφωνη με τις λοιπές διατάξεις του κανονισμού ή των παρόντων κανόνων, ενημερώνει σχετικά τον ανακόπτοντα και τον καλεί να θεραπεύσει τις διαπιστωθείσες ελλείψεις εντός δύο μηνών. Αν οι ελλείψεις δεν θεραπευθούν εμπρόθεσμα, το Γραφείο απορρίπτει την ανακοπή ως απαράδεκτη.

[...]

Κανόνας 20

Εξέταση της ανακοπής

[...]

2. Αν το δικόγραφο της ανακοπής δεν περιέχει πραγματικά περιστατικά, αποδείξεις και ισχυρισμούς, βάσει του κανόνα 16 παράγραφοι 1 και 2, το Γραφείο καλεί τον ανακόπτοντα να τα προσκομίσει εντός προθεσμίας που του τάσσει [...].»

Ιστορικό της διαφοράς

3 Με αίτηση, για την κατάθεση της οποίας χορηγήθηκε η ημερομηνία της 20ής Νοεμβρίου 1997, η προσφεύγουσα ζήτησε από το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (στο εξής: Γραφείο) την καταχώριση του λεκτικού σήματος BIOMATE.

4 Τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση του σήματος υπάγονται στην κλάση 1, κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας σχετικά με τη διεθνή κατάταξη των προϊόντων και των υπηρεσιών για την καταχώριση σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως αυτός έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και ανταποκρίνονται στην ακόλουθη περιγραφή:

— κλάση 1: «Χημικά προϊόντα για χρήση ως μικροβιοκτόνα σε βιομηχανικά ύδατα και συστήματα επεξεργασίας».

- 5 Η αίτηση δημοσιεύθηκε στο *Δελτίο κοινοτικών σημάτων* αριθ. 72/98 της 21ης Σεπτεμβρίου 1998.
- 6 Με έγγραφο της 21ης Δεκεμβρίου 1998, που παρελήφθη από το Γραφείο στις 22 Δεκεμβρίου 1998, η παρεμβαίνουσα Atofina Chemicals Inc. άσκησε ανακοπή κατά της καταχώρισης της αιτήσεως. Η ανακοπή στηριζόταν στο εικονιστικό σήμα που έχει ως εξής:

bioMεT

- 7 Το εικονιστικό αυτό σήμα έχει αποτελέσει αντικείμενο των ακόλουθων καταχωρίσεων:
- καταχώριση αριθ. 39765 στο Μπενελούξ, με ημερομηνία καταθέσεως την 28η Ιουνίου 1971, για τα προϊόντα που εμπίπτουν στις κλάσεις 1 και 5 του Διακανονισμού της Νίκαιας, ήτοι:
 - κλάση 1: «Χημικά προϊόντα προοριζόμενα για τη βιομηχανία, τις επιστήμες, τη γεωργία, την κηπουρική και τη δασοκομία (πλην των μυκητοκτόνων, ζιζανιοκτόνων και των παρασκευασμάτων για την εξάλειψη των ζωικών παρασίτων) ειδικότερα, για την κατασκευή των μακρο- και μικροοργανισμών».
 - κλάση 5: «Μυκητοκτόνα, ζιζανιοκτόνα και παρασκευάσματα για την εξάλειψη των ζωικών παρασίτων».

- καταχώριση στη Γαλλία (ανανέωση αριθ. 1665517), με ημερομηνία καταθέσεως την 23η Ιανουαρίου 1980, για τα προϊόντα που εμπίπτουν στην κλάση 1 του Διακανονισμού της Νίκαιας, ήτοι:
 - κλάση 1: «Χημικά προϊόντα, χημικές συνθέσεις χρησιμοποιούμενες ως βιοκτόνα».

- διεθνής καταχώριση R 325543, με νόμιμη ημερομηνία καταθέσεως την 8η Νοεμβρίου 1966, προερχόμενη από το Μπενελούξ και έχουσα ισχύ στην Αυστρία, τη Γαλλία, την Ιταλία και την Πορτογαλία, για τα προϊόντα που εμπίπτουν στις κλάσεις 1 και 5 του Διακανονισμού της Νίκαιας, ήτοι:
 - κλάση 1: «Χημικά προϊόντα προοριζόμενα για τη βιομηχανία, τις επιστήμες, τη γεωργία, την κηπουρική και τη δασοκομία».

- κλάση 5: «Χημικά προϊόντα, ιδιαίτερα για την εξάλειψη μακρο- και μικροοργανισμών».

⁸ Η ανακοπή στηριζόταν επίσης στο λεκτικό σήμα BIOMET, που έχει καταχωριστεί στην Ιταλία (ανανέωση αριθ. 400859), με ημερομηνία καταθέσεως την 30ή Μαΐου 1962, για τα προϊόντα που εμπίπτουν στην κλάση 5 του Διακανονισμού της Νίκαιας, ήτοι:

- κλάση 5: «Χημικά προϊόντα και συνθέσεις που χρησιμοποιούνται ως σποριοκτόνα».

- 9 Τέλος, η ανακοπή βασιζόταν στο σήμα BIOMET, που δεν έχει καταχωριστεί αλλά χρησιμοποιείται στο Μπενελούξ, τη Γαλλία, την Ιταλία, την Αυστρία και την Πορτογαλία.
- 10 Η ανακοπή ασκήθηκε κατά όλων των προϊόντων που απαριθμούνται στην αίτηση και στηρίχθηκε σε όλα τα προϊόντα τα οποία σκοπούν τα προηγούμενως καταχωρισθέντα σήματα.
- 11 Όσον αφορά τα προγενέστερα καταχωρισθέντα σήματα, η ανακοπή βασιζόταν στο άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', και παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94. Όσον αφορά το μη καταχωρισθέν προαναφερθέν σήμα, η ανακοπή βασιζόταν στο άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 40/94.
- 12 Τα αντίγραφα των πιστοποιητικών καταχωρίσεως των προγενεστέρων σημάτων επισυνάπτονταν στο δικόγραφο ανακοπής.
- 13 Στις 7 Απριλίου 1999, το τμήμα ανακοπών απηύθυνε στην παρεμβαίνουσα τηλεομοιοτυπία με το εξής περιεχόμενο:

«Notification of deficiencies in the notice of opposition (Rule 15 and 18 (2) of the Implementing Regulation)

[...]

The examination of the notice of opposition has shown that the indication of the goods and services has not been provided in the language of the opposition proceedings (english).

This deficiency must be remedied within a non extendible period of two months from receipt of this notification, that is on or before 07/06/1999.

The notice of opposition will otherwise be rejected on grounds of inadmissibility.»

[«Κοινοποίηση των ελλείψεων του δικογράφου της ανακοπής (κανόνες 15 και 18, παράγραφος 2, του εκτελεστικού κανονισμού)

[...]

Από την εξέταση του δικογράφου της ανακοπής προέκυψε ότι η επισήμανση αγαθών και υπηρεσιών δεν προσκομίστηκε στη γλώσσα διαδικασίας της ανακοπής (αγγλικά).

Η παρατυπία αυτή πρέπει να ανορθωθεί εντός προθεσμίας, μη δυναμένης να παραταθεί, δηλαδή το αργότερο στις 07/06/1999.

Ειδάλλως, το δικόγραφο της ανακοπής θα απορριφθεί ως απαράδεκτο.»]

- 14 Με τηλεμοιοτυπία της 28ης Μαΐου 1999, η παρεμβαίνουσα προσκόμισε μετάφραση των προϊόντων που καλύπτονται από τα προγενέστερα σήματα. Στην τηλεμοιοτυπία αυτή αναφέρεται επίσης:

«If further information is required, please let us know.»

(«Εάν χρειάζεστε συμπληρωματικές πληροφορίες, μη διστάσετε να μας το γνωστοποιήσετε.»)

- 15 Στις 29 Ιουνίου 1999, το τμήμα ανακοπών απηύθυνε στην παρεμβαίνουσα άλλη τηλεμοιοτυπία που έχει ως εξής:

«Communication to the opposing party of the date of commencement of the adversarial part of the opposition proceedings and la division d'opposition a adressé à l'intervenante une autre télécopie libellée comme suit of final date for submitting facts, evidence and arguments in support of the opposition (Rules 19 (1), 16 (3), 17 (2) and 20 (2) of the Implementing Regulation).

[...]

Your opposition has been communicated to the applicant.

[...]

The adversarial part of the proceedings will commence on 30/08/1999.

A final period of four months from receipt of this notification, that is until 29/10/1999, is allowed for you to furnish any further facts, evidence or arguments which you may feel necessary to substantiate your opposition [...]

Please note that documents must be in the language of the proceedings or accompanied by a translation.»

[«Κοινοποίηση στον ανακόπτοντα της ημερομηνίας κινήσεως της κατ' αντιμωλία φάσεως της διαδικασίας ανακοπής και της τελικής ημερομηνίας για την κατάθεση των στοιχείων σχετικά με τα πραγματικά περιστατικά, τις αποδείξεις και τα επιχειρήματα προς στήριξη της ανακοπής (κανόνες 19, παράγραφος 1, 16, παράγραφος 3, 17, παράγραφος 2, και 20, παράγραφος 2, του εκτελεστικού κανονισμού).

[...]

Η αίτησή σας ανακοπής κοινοποιήθηκε στον αιτούντα.

[...]

Η κατ' αντιμωλία φάση της διαδικασίας αρχίζει στις 30/08/1999.

Σας χορηγείται τελευταία τετράμηνη προθεσμία από της παραλαβής της παρούσας κοινοποιήσεως, δηλαδή μέχρι τις 29/10/1999, για να προσκομίσετε όλα τα πραγματικά περιστατικά, αποδείξεις ή οποιαδήποτε πρόσθετη παρατήρηση κρίνετε χρήσιμα προς στήριξη της ανακοπής σας [...].

Παρακαλώ να λάβετε υπόψη σας το γεγονός ότι κάθε έγγραφο πρέπει να υποβάλλεται στη γλώσσα διαδικασίας ανακοπής ή να συνοδεύεται από μετάφραση.»]

- 16 Η τετράμηνη αυτή προθεσμία παρατάθηκε μέχρι τις 23 Μαρτίου 2000. Μία ημέρα πριν από τη λήξη της προθεσμίας, η παρεμβαίνουσα ζήτησε νέα παράταση. Το Γραφείο, αφού έκρινε ότι οι λόγοι που προβλήθηκαν προς στήριξη της αιτήσεως αυτής δεν ήταν πρόσφοροι, δεν χορήγησε τη ζητηθείσα παράταση. Πάντως, επειδή η αίτηση υποβλήθηκε μία ημέρα πριν από τη λήξη της προθεσμίας, το Γραφείο χορήγησε στην παρεμβαίνουσα συμπληρωματική προθεσμία μιας ημέρας για την κατάθεση στοιχείων δικαιολογούντων την ανακοπή. Εντός της τελευταίας αυτής χορηγηθείσας προθεσμίας, η παρεμβαίνουσα προσκόμισε συμπληρωματικά επιχειρήματα, ήτοι μια καταστατική δήλωση, ενημερωτικά φυλλάδια και μια ετικέτα.
- 17 Με απόφαση της 7ης Σεπτεμβρίου 2000, το τμήμα ανακοπών αποφάσισε, όσον αφορά το προγενέστερο μη καταχωρισθέν σήμα, ότι η ανακοπή είναι απαράδεκτη και, κατά τα λοιπά, ότι η ανακοπή δεν πληροί το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', και παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94, για τους λόγους, μεταξύ άλλων, ότι η ανακόπτουσα, ελλείπει εμπρόθεσμης μεταφράσεως των πιστοποιητικών καταχωρίσεως των προγενεστέρων σημάτων εντός της ταχθείσας προθεσμίας, δεν απέδειξε το κύρος και το νομικό καθεστώς των προγενεστέρων καταχωρίσεων επί των οποίων βασιζόταν η ανακοπή.
- 18 Για τους λόγους αυτούς, τα τμήμα ανακοπών απέρριψε το σύνολο της ανακοπής και καταδίκασε την παρεμβαίνουσα στα δικαστικά έξοδα.

- 19 Στις 13 Οκτωβρίου 2000, η παρεμβαίνουσα άσκησε προσφυγή κατά της απόφασως του τμήματος προσφυγών.
- 20 Με απόφαση της 17ης Ιανουαρίου 2002 (στο εξής: προσβαλλομένη απόφαση), κοινοποιηθείσα στην προσφεύγουσα, σύμφωνα με την άποψή της, με συστημένη επιστολή παραληφθείσα στις 8 Φεβρουαρίου 2002, το τμήμα προσφυγών:
- όσον αφορά το απαράδεκτο της ανακοπής σε σχέση με το μη καταχωρισθέν προγενέστερο σήμα, απέρριψε την προσφυγή·
 - κατά τα λοιπά, ακύρωσε την απόφαση του τμήματος ανακοπών·
 - παρέπεμψε την υπόθεση στο τμήμα ανακοπών προκειμένου να δοθεί συνέχεια·
 - καταδίκασε κάθε διάδικο στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε για τους σκοπούς της διαδικασίας της προσφυγής·
- 21 Το τμήμα προσφυγών, για να ακυρώσει μερικώς την απόφαση του τμήματος ανακοπών, έκρινε ότι, αποστέλλοντας στην ανακόπτουσα τις αναφερθείσες στις σκέψεις 13 και 15 ανωτέρω τηλεομοιοτυπίες, το τμήμα ανακοπών δημιούργησε, στην ανακόπτουσα, δικαιολογημένη εμπιστοσύνη ως προς το ότι τα αντίγραφα των καταχωρίσεων που επισυνάπτονταν στο δικόγραφο ανακοπής δεν ενείχαν τυπική πλημμέλεια.

Διαδικασία

- 22 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 5 Απριλίου 2002 η προσφεύγουσα άσκησε την παρούσα προσφυγή, στα αγγλικά.
- 23 Εφόσον οι άλλοι διάδικοι συμφώνησαν ως προς την επιλογή της αγγλικής γλώσσας ως γλώσσας διαδικασίας ενώπιον του Πρωτοδικείου, το Πρωτοδικείο όρισε την αγγλική ως γλώσσα της παρούσας διαδικασίας.
- 24 Το Γραφείο κατέθεσε το υπόμνημά του απαντήσεως στις 23 Ιουλίου 2002. Η παρεμβαίνουσα κατέθεσε το υπόμνημά της απαντήσεως στις 26 Ιουλίου 2002.
- 25 Στις 17 Οκτωβρίου 2002, η προσφεύγουσα κατέθεσε υπόμνημα στηριζόμενη στο άρθρο 135, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου. Επειδή η προσφεύγουσα δεν κατέθεσε αίτηση με σκοπό να της χορηγηθεί η δυνατότητα να καταθέσει υπόμνημα αντικρούσεως, τα δε υπομνήματα απαντήσεως της προσφεύγουσας και του Γραφείου δεν περιλαμβάνουν νέους ισχυρισμούς ή αιτήματα που να δικαιολογούν την κατάθεση υπομνήματος κατ' εφαρμογή της διατάξεως αυτής, το Πρωτοδικείο αποφάσισε να μη συμπεριλάβει στον φάκελο της υποθέσεως το υπόμνημα αυτό.

Αιτήματα των διαδίκων

- 26 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση καθόσον,

- i) ακυρώνει την απόφαση του τμήματος ανακοπών της 7ης Σεπτεμβρίου 2000.

- ii) παραπέμπει την υπόθεση ενώπιον του τμήματος ανακοπών προκειμένου να δοθεί συνέχεια.

- iii) καταδικάζει κάθε διάδικο στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε στο πλαίσιο της ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασίας.

— να καταδικάσει το Γραφείο στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων αυτών στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο της ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασίας.

27 Το Γραφείο ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να κάνει δεκτό το αίτημα της προσφεύγουσας και να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση,

— να καταδικάσει κάθε διάδικο στα δικαστικά του έξοδα.

28 Η παρεμβαίνουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή.

- να ακυρώσει την απόφαση του τμήματος ανακοπών καθόσον η απόφαση αυτή έκρινε ότι η στηριζόμενη στις προγενέστερες καταχωρίσεις ανακοπή δεν ήταν ορθώς θεμελιωμένη·
- να ακυρώσει την απόφαση που έλαβε το τμήμα ανακοπών σχετικά με τα δικαστικά έξοδα·
- να παραπέμψει την υπόθεση ενώπιον του τμήματος ανακοπών προκειμένου να δοθεί συνέχεια·
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η παρεμβαίνουσα στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

Επί των αιτημάτων των διαδίκων

Επί του περιεχομένου των αιτημάτων του Γραφείου

- 29 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, το Γραφείο διευκρίνισε κατ' αρχάς ότι, με το πρώτο αίτημά του, ζητεί μόνον ό,τι ζητεί η προσφεύγουσα. Κατά συνέπεια, το πρώτο αίτημα του Γραφείου πρέπει να νοηθεί υπό την έννοια ότι σκοπεύει να υποστηρίξει το πρώτο αίτημα της προσφεύγουσας.
- 30 Στη συνέχεια, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, το Γραφείο διευκρίνισε ότι ζητούσε, επικουρικώς, από το Πρωτοδικείο να λάβει κάθε πρόσφορη απόφαση ενόψει των αιτημάτων και επιχειρημάτων των λοιπών διαδίκων. Έτσι, το Γραφείο επαφίεται προφανώς στην κρίση του Πρωτοδικείου.

- 31 Στο πλαίσιο αυτό, επισημαίνεται ότι, στην επ' ακροατηρίου συζήτηση επίσης, η προσφεύγουσα υποστήριξε ότι, εφόσον το τμήμα προσφυγών δεν εκπροσωπείται καθαυτό ενώπιον του Πρωτοδικείου, εναπόκειται στο Γραφείο να το εκπροσωπήσει ενώπιον του Πρωτοδικείου.
- 32 Συναφώς, υπενθυμίζεται κατ' αρχάς ότι το Γραφείο ιδρύθηκε με τον κανονισμό 40/94, μεταξύ άλλων για τους σκοπούς της διοικήσεως του δικαίου του κοινοτικού σήματος και θεωρείται ότι ασκεί καθεμία από τις διάφορες λειτουργίες του, δυνάμει του κανονισμού αυτού, προς το γενικό συμφέρον της αποστολής αυτής.
- 33 Στη συνέχεια, παρατηρείται ότι, μολονότι τα τμήματα προσφυγών αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του Γραφείου [απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Δεκεμβρίου 2002, T-110/01, Vedral κατά ΓΕΕΑ — France Distribution (HUBERT), Συλλογή 2002, σ. II-5275, σκέψη 19] και μολονότι υφίσταται μεταξύ των τμημάτων προσφυγών και του εξεταστή [απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Ιουλίου 1999, T-163/98, Procter & Gamble κατά ΓΕΕΑ (BABY-DRY), Συλλογή 1999, σ. II-2383, σκέψη 38], τα τμήματα προσφυγών και τα μέλη τους απολαύουν λειτουργικής αυτονομίας κατά την άσκηση των καθηκόντων τους. Επομένως, το Γραφείο δεν μπορεί να τους απευθύνει υποδείξεις.
- 34 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να αναγνωριστεί ότι, μολονότι το Γραφείο δεν διαθέτει την απαιτούμενη ενεργητική νομιμοποίηση για να ασκήσει προσφυγή κατά αποφάσεως του τμήματος προσφυγών, αντιθέτως, δεν υποχρεούται να υπερασπίζεται συστηματικώς κάθε προσβαλλόμενη απόφαση των τμημάτων προσφυγών ή να ζητεί υποχρεωτικώς την απόρριψη κάθε προσφυγής στρεφόμενης κατά τέτοιας αποφάσεως.
- 35 Μολονότι είναι αληθές ότι στο άρθρο 133, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας το Γραφείο ορίζεται ως καθού ενώπιον του Πρωτοδικείου, το γεγονός

αυτό δεν μεταβάλλει τις απορρέουσες από την οικονομία του κανονισμού 40/94 συνέπειες, ως προς τα τμήματα προσφυγών. Βάσει αυτού, είναι μάλλον δυνατός ο διακανονισμός των δικαστικών εξόδων, σε περίπτωση ακυρώσεως ή αναδιατυπώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, ανεξαρτήτως της θέσεως που έλαβε το Γραφείο ενώπιον του Πρωτοδικείου.

- 36 Υπό τις συνθήκες αυτές, τίποτα δεν εμποδίζει το Γραφείο να συντάσσεται με αίτημα του προσφεύγοντος ή ακόμα να επαφίεται απλώς στην κρίση του Πρωτοδικείου, υποβάλλοντας συγχρόνως όλα τα επιχειρήματα που θεωρεί πρόσφορα, στο πλαίσιο της επικληθείσας στη σκέψη 32 ανωτέρω αποστολής, για να διαφωτίσει το Πρωτοδικείο.
- 37 Εξάλλου, επισημαίνεται ότι, μολοντί νέο αίτημα υποβληθέν μόνον στην επ' ακροατηρίου συζήτηση είναι κατ' ανάγκην εκπρόθεσμο και συνεπώς απαράδεκτο, η συμπληρωματική διευκρίνιση που παρέχεται εν προκειμένω στην επ' ακροατηρίου συζήτηση δεν μπορεί να θεωρηθεί ως καθαυτό αίτημα και επομένως δεν μπορεί να αποτελέσει το αντικείμενο εκτιμήσεως ως προς το παραδεκτό του.

Επί του περιεχομένου των αιτημάτων της παρεμβαίνουσας

- 38 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η παρεμβαίνουσα διευκρίνισε ότι διατύπωσε το δεύτερο, το τρίτο και το τέταρτο αίτημά της μόνο για να αποφευχθεί οποιαδήποτε αμφισβήτηση και, στην πραγματικότητα, εφόσον τα αιτήματα αυτά απορρέουν αυτομάτως από το πρώτο αίτημά της, δεν ζητεί από το Πρωτοδικείο κάτι πέραν του πρώτου και του πέμπτου αιτήματός της. Κατά συνέπεια, τα αιτήματα της παρεμβαίνουσας πρέπει να νοηθούν υπό την έννοια ότι σκοπούν στην απόρριψη της προσφυγής καθώς και στην καταδίκη της προσφεύγουσας στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η παρεμβαίνουσα στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

Επί της ουσίας

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 39 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει έναν μοναδικό λόγο, που αντλείται από την παράβαση του κανόνα 17, παράγραφος 2, του εκτελεστικού κανονισμού.
- 40 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το τμήμα προσφυγών έκανε δεκτή τη διαπίστωση του τμήματος ανακοπών ότι τα πιστοποιητικά καταχωρίσεως δεν προσκομίστηκαν στη γλώσσα διαδικασίας της ανακοπής και δεν προσκομίστηκε σε εύθετο χρόνο καμία μετάφραση των πιστοποιητικών αυτών. Σύμφωνα με την προσφεύγουσα, εφόσον δεν υφίσταται καμία απόδειξη περί του κύρους και του νομικού καθεστώτος των προγενεστέρων σημάτων, η θεμελιωθείσα επ' αυτών ανακοπή πρέπει να απορριφθεί επί της ουσίας.
- 41 Περαιτέρω, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το τμήμα προσφυγών, στηριζόμενο σε τηλεομοιοτυπίες του τμήματος ανακοπών της 7ης Απριλίου 1999 και της 29ης Ιουνίου 1999, κακώς έκρινε ότι το τμήμα ανακοπών παραβίασε τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη της παρεμβαίνουσας.
- 42 Σύμφωνα με την προσφεύγουσα, εφόσον η τηλεομοιοτυπία της 7ης Απριλίου 1999 παραπέμπει ρητώς στον κανόνα 15 και τον κανόνα 18, παράγραφος 2, του εκτελεστικού κανονισμού καθώς και στη δυνατότητα απορρίψεως λόγω απαραδέκτου, και λαμβανομένου υπόψη ότι το δικόγραφο ανακοπής δεν πληροί τις επιταγές του κανόνα 15, παράγραφος 2, στοιχείο β', περίπτωση vii, του εκτελεστικού κανονισμού, η τηλεομοιοτυπία αυτή μπορεί να ερμηνευθεί μόνον ως αναφερόμενη στο απαράδεκτο του δικογράφου ανακοπής και όχι ως συνδεόμενη με τα αποδεικτικά στοιχεία που πρέπει να προσκομιστούν προς στήριξη της ανακοπής, ως προς τα οποία, σύμφωνα με την προσφεύγουσα, δεν υφίστανται λόγοι απαραδέκτου. Πάντως, με τηλεομοιοτυπία της 28ης Μαΐου 1999, η παρεμβαίνουσα ανόρθωσε την αναφερθείσα από το τμήμα ανακοπών παρατυπία του δικογράφου ανακοπής.

- 43 Η προσφεύγουσα διευκρινίζει ότι, αντίθετα προς την περίπτωση απορρίψεως λόγω απαραδέκτου, το τμήμα ανακοπών δεν υποχρεούνταν να πληροφορήσει τον ανακόπτοντα για το ότι δεν υπήρχε μετάφραση σύμφωνα με τον κανόνα 17, παράγραφος 2, του εκτελεστικού οργανισμού.
- 44 Στον ανακόπτοντα εναπόκειται να προσκομίσει τα αποδεικτικά στοιχεία προς στήριξη της ανακοπής, τα οποία θεωρεί απαραίτητα. Εν προκειμένω, σύμφωνα με την προσφεύγουσα, η παρεμβαίνουσα δεν μπορεί να ανορθώσει τις συναφείς παραλείψεις καλώντας απλώς αορίστως το τμήμα ανακοπών να της γνωστοποιήσει αν χρειάζεται συμπληρωματικές πληροφορίες, όπως έπραξε στην από 28 Μαΐου 1999 τηλεομοιοτυπία της, καθόσον μάλιστα η τηλεομοιοτυπία αυτή απαντά στην τηλεομοιοτυπία της 7ης Απριλίου 1999, σχετικά με το παραδεκτό της ανακοπής. Αν γίνει δεκτή η αντίθετη υποθετική περίπτωση, επιβάλλεται στο τμήμα ανακοπών καθήκον αρωγής του ανακόπτοντος.
- 45 Η δε τηλεομοιοτυπία της 29ης Ιουνίου 1999 σκοπούσε μόνο να επιτρέψει στην παρεμβαίνουσα, δυνάμει του άρθρου 42, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94 και του κανόνα 16, παράγραφος 3, του εκτελεστικού κανονισμού, να προσκομίσει, αν το κρίνει απαραίτητο, συμπληρωματικά αποδεικτικά στοιχεία προς στήριξη της ανακοπής της.
- 46 Ούτε η τηλεομοιοτυπία της 7ης Απριλίου 1999 ούτε της 29ης Ιουνίου 1999, θεωρούμενες μεμονωμένα ή σε συνδυασμό μεταξύ τους, μπορούν να δημιουργήσουν στην παρεμβαίνουσα δικαιολογημένη εμπιστοσύνη ως προς τις γλωσσικές απαιτήσεις του κανόνα 17, παράγραφος 2, του εκτελεστικού κανονισμού. Αντιθέτως, η τηλεομοιοτυπία της 29ης Ιουνίου 1999 της επέστησε την προσοχή στις επιταγές αυτές.
- 47 Σύμφωνα με το Γραφείο, το τμήμα προσφυγών ορθώς έκρινε ότι, εν προκειμένω, δεν είχε τηρηθεί ο κανόνας 17, παράγραφος 2, του εκτελεστικού οργανισμού. Με την απόφαση της 13ης Ιουνίου 2002, T-232/00, Chef Revival USA κατά ΓΕΕΑ — Massagué Marin (Chef) (Συλλογή 2002, σ. II-2749, σκέψη 42), το Πρωτοδικείο επιβεβαίωσε τη διάκριση μεταξύ της απορρέουσας από τον κανόνα 15, παράγραφος

2, στοιχείο β', περίπτωση vii, του εκτελεστικού κανονισμού υποχρέωσης μνείας των προϊόντων που αφορά το προγενέστερο σήμα, αφενός, και της υποβολής λεπτομερών πληροφοριών περί των πραγματικών περιστατικών, αποδεικτικών στοιχείων και παρατηρήσεων, όπως αναφέρει το άρθρο 42, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94 και ο κανόνας 16, παράγραφοι 1 και 2, και ο κανόνας 20, παράγραφος 2, του εκτελεστικού κανονισμού, αφετέρου. Δυνάμει του κανόνα 18, παράγραφος 2, του εκτελεστικού κανονισμού, η μη εκπλήρωση της πρώτης υποχρέωσης συνεπάγεται το απαράδεκτο της ανακοπής, ενώ η μη υποβολή των πληροφοριών που αναφέρονται δευτερευόντως έχει ως αποτέλεσμα ότι δεν λαμβάνονται υπόψη κατά την εξέταση της ουσίας της ανακοπής.

48 Εφόσον ο κανόνας 17, παράγραφος 2, του εκτελεστικού κανονισμού υποχρεώνει τον ανακόπτοντα να προσκομίζει μετάφραση στη γλώσσα διαδικασίας των υποβαλλομένων προς στήριξη της ανακοπής αποδεικτικών στοιχείων, η μη υποβολή αυτής της μεταφράσεως αντιστοιχεί με μη υποβολή των αποδεικτικών αυτών στοιχείων. Στην περίπτωση αυτή, το τμήμα ανακοπής μπορεί μόνο να απορρίψει την εν λόγω ανακοπή.

49 Αντιθέτως, το Γραφείο φρονεί ότι το τμήμα προσφυγών κακώς έκρινε ότι παραβιάστηκε η δικαιολογημένη εμπιστοσύνη της παρεμβαίνουσας.

50 Συναφώς, πρώτον, η παρεμβαίνουσα δεν δύναται θεμιτώς να αγνοεί τις κρίσιμες διατάξεις, εφόσον οι διατάξεις αυτές είναι σαφείς και δεν έχουν μεταβληθεί από την έκδοσή τους.

51 Δεύτερον, ούτε στην τηλεομοιοτυπία της 7ης Απριλίου 1999 ούτε της 29ης Ιουνίου 1999, το τμήμα ανακοπών έδωσε στην παρεμβαίνουσα επακριβείς, ρητές ή σιωπηρές διασφαλίσεις, ως προς το ότι τα προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία πληρούσαν τις γλωσσικές απαιτήσεις.

- 52 Τρίτον, η ίδια η φύση των κοινοποιήσεων όπως η τηλεμοιοτυπία της 29ης Ιουνίου 1999 τις εμποδίζει να είναι επακριβείς ή συγκεκριμένες. Κατ' αρχάς, από το άρθρο 42, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94, τον κανόνα 16, παράγραφος 3, και τον κανόνα 20, παράγραφος 2, του εκτελεστικού κανονισμού προκύπτει ότι ο ρόλος του Γραφείου είναι να καλεί τον ανακόπτοντα γενικώς να επικαλείται πραγματικά στοιχεία, να προσκομίζει αποδεικτικά στοιχεία και να διατυπώνει παρατηρήσεις, και όχι να επισημαίνει ιδιαίτερες παρατυπίες. Η επισήμανση τέτοιων παρατυπιών απαιτεί επί της ουσίας εξέταση της υποθέσεως προτού υποβληθούν τέτοια πραγματικά στοιχεία, αποδεικτικά στοιχεία και παρατηρήσεις, κατάσταση που δεν αντιμετώπισε ο νομοθέτης και η οποία αποκλείεται λόγω της κατ' αντιμωλία φύσεως της διαδικασίας ανακοπής. Στη συνέχεια, από το άρθρο 74 του κανονισμού 40/94 και τον κανόνα 16, παράγραφος 3, του εκτελεστικού κανονισμού προκύπτει ότι, από τη στιγμή που κριθεί παραδεκτή η ανακοπή, οι διάδικοι παρουσιάζουν ελεύθερα την υπόθεσή τους. Τέλος, από το άρθρο 74, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 προκύπτει ότι το Γραφείο δεν δύναται να βοηθά τον ανακόπτοντα όσον αφορά τα προς υποβολή πραγματικά στοιχεία, αποδεικτικά στοιχεία και παρατηρήσεις. Οι αρχές αυτές τυγχάνουν κατ' αναλογία εφαρμογής στις γλωσσικές απαιτήσεις.
- 53 Αναφέροντας πολλές αποφάσεις των τμημάτων προσφυγών, το Γραφείο παρατηρεί ακόμα ότι δεν υφίσταται κοινή συμφωνία ως προς το αν η τυπική διατύπωση όπως η χρησιμοποιηθείσα στην τηλεμοιοτυπία της 29ης Ιουνίου 1999 είναι επαρκώς σαφής. Παρ' όλ' αυτά, σύμφωνα με το Γραφείο, η απάντηση στο ερώτημα αυτό πρέπει να είναι καταφατική.
- 54 Η παρεμβαίνουσα ισχυρίζεται ότι, από τη στιγμή που κάθε διάδικος γνωρίζει με βεβαιότητα τα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά, αποδεικτικά στοιχεία και παρατηρήσεις επί των οποίων προτίθεται να στηριχθεί ο έτερος διάδικος, η ανακοπή πρέπει να θεωρηθεί ως ορθώς αιτιολογημένη.
- 55 Εν προκειμένω, στο δικόγραφο ανακοπής αναφέρεται ότι αντίγραφο των πιστοποιητικών καταχωρίσεως επισυνάπτονταν στο έντυπο της ανακοπής και η ανακοπή στηριζόταν σε όλα τα προϊόντα για τα οποία είχαν καταχωριστεί τα προγενέστερα σήματα. Σύμφωνα με την παρεμβαίνουσα, η τηλεμοιοτυπία της 7ης Απριλίου 1999 σήμαινε απλώς ότι οι κατάλογοι των προϊόντων που αφορούν τα πιστοποιητικά αυτά αποτελούν μέρος του δικογράφου ανακοπής και πρέπει να

μεταφραστούν στη γλώσσα διαδικασίας ανακοπής. Η μετάφραση αυτή προσκομίστηκε στις 28 Απριλίου 1999. Έτσι, οι ουσιώδεις πληροφορίες για να καθορισθεί το βάσιμο της ανακοπής είτε είχαν περιληφθεί άμεσα στο δικόγραφο ανακοπής είτε είχαν ενσωματωθεί στο δικόγραφο αυτό με τη μνεία της μεταφράσεως των καταλόγων των προϊόντων, που είχε προσκομιστεί με τηλεομοιοτυπία της 28ης Μαΐου 1999.

56 Η παρεμβαίνουσα παρατηρεί ότι δεν απαιτείται να μεταφραστούν όλες οι πληροφορίες που περιλαμβάνονται στο πιστοποιητικό καταχωρίσεως, διότι ορισμένες από τις πληροφορίες αυτές είναι αλυσιτελείς ή μη μεταφράσιμες, παραδείγματος χάρη τα ονόματα και τα αριθμητικά στοιχεία, και δεν είναι περαιτέρω αναγκαίο να μεταφραστεί μια πληροφορία, παραδείγματος χάρη μια ημερομηνία προτεραιότητας, όταν δεν γίνεται επίκλησή της. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η παρεμβαίνουσα προσέθεσε συναφώς ότι, όταν στηρίζεται κανείς μόνο σε ένα μικρό απόσπασμα ενός μεγάλου εγγράφου, πιστεύει ότι είναι δυσανάλογο και παράλογο να πρέπει να μεταφραστεί το σύνολο του εγγράφου.

57 Η παρεμβαίνουσα προσθέτει, αναφερόμενη στον κανόνα 16, παράγραφοι 1 και 2, του εκτελεστικού κανονισμού ότι δεν υφίσταται καμία υποχρέωση προσκομίσεως πλήρους μεταφράσεως των πιστοποιητικών καταχωρίσεως των προγενεστέρων σημάτων.

58 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η παρεμβαίνουσα ισχυρίστηκε επίσης ότι η απόδειξη του κύρους και το νομικό καθεστώς του σήματος επί του οποίου στηρίζεται η ανακοπή δεν απορρέουν από τη μετάφραση των πιστοποιητικών καταχωρίσεως, αλλά σαφώς από τα ίδια τα πιστοποιητικά καταχωρίσεως.

59 Εξάλλου, η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει, όσον αφορά την τηλεομοιοτυπία της 29ης Ιουνίου 1999, ότι η τηλεομοιοτυπία αυτή, υπό τη συνήθη έννοια, σημαίνει ότι η διαπιστωθείσα στην τηλεομοιοτυπία της 7ης Απριλίου 1999 παρατυπία έχει ανορθωθεί και επομένως η ανακοπή δεν θα απορριφθεί ως απαράδεκτη. Η

παρατήρηση στην τηλεομοιοτυπία αυτή σχετικά με τη γλώσσα της διαδικασίας αναφερόταν στα πρόσθετα πραγματικά περιστατικά, αποδεικτικά στοιχεία ή παρατηρήσεις, και όχι στα ήδη προβληθέντα. Αν το τμήμα ανακοπών θεωρούσε ότι η εν λόγω παρατυπία δεν έχει ανορθωθεί, σ' αυτό εναπόκειται, κατά δικαία κρίση, σύμφωνα με την παρεμβαίνουσα, να απορρίψει την ανακοπή ως απαράδεκτη, πράγμα το οποίο δεν συνέβη εν προκειμένω.

- 60 Η παρεμβαίνουσα εγκρίνει τη λογική του τμήματος προσφυγών ότι η παρεμβαίνουσα μπορεί να επικαλεστεί θεμιτή προσδοκία, στηριζόμενη στα στοιχεία του τμήματος ανακοπών, ως προς το ότι είχε συμμορφωθεί προς τις επιβαλλόμενες απαιτήσεις ούτως ώστε η ανακοπή μπορεί να θεωρηθεί βάσιμη.
- 61 Τέλος, η παρεμβαίνουσα αναφέρει πέντε αποφάσεις του τμήματος προσφυγών του Γραφείου, όπου αποφασίστηκε ότι δεν απαιτείται να μεταφραστεί το σύνολο των πληροφοριακών στοιχείων των οικείων πιστοποιητικών καταχωρίσεως και, σε δύο από τις αποφάσεις αυτές, ότι, λόγω της συμπεριφοράς του τμήματος ανακοπών, ο εν λόγω ανακόπτης μπορεί να επικαλεστεί δικαιολογημένη εμπιστοσύνη ως προς το ότι πληρούσε συναφώς τις απαιτήσεις.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 62 Η προσφεύγουσα, στην επιχειρηματολογία της προς στήριξη του μοναδικού λόγου ακυρώσεως που προβάλλει, διακρίνει το ζήτημα των γλωσσικών απαιτήσεων της διαδικασίας ανακοπής, και ιδίως της παραβάσεως του κανόνα 17, παράγραφος 2, του εκτελεστικού κανονισμού, από το ζήτημα της προσβολής, εκ μέρους του τμήματος ανακοπών, της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης της παρεμβαίνουσας. Η ίδια διάκριση έγινε επίσης δεκτή από το Γραφείο και την παρεμβαίνουσα. Για τους σκοπούς εξετάσεως του μοναδικού αυτού λόγου, επιβάλλεται να γίνει δεκτή η διάκριση αυτή.

Επί των γλωσσικών απαιτήσεων της διαδικασίας ανακοπής

- 63 Όσον αφορά τις γλωσσικές απαιτήσεις σχετικά τα προγενέστερα σήματα επί των οποίων στηρίζεται η ανακοπή, το τμήμα προσφυγών έκρινε, στο σημείο 23 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι «[η] ανακόπτουσα [η παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου] πρέπει κατά συνέπεια να προσκομίσει, στη γλώσσα της διαδικασίας, τα ακριβή στοιχεία που περιλαμβάνονται στην καταχώριση». Το τμήμα προσφυγών προσέθεσε, εν προκειμένω, ότι δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η ανακόπτουσα δεν προσκόμισε την πλήρη μετάφραση των εγγράφων που εξέδωσαν ή δημοσίευσαν σχετικά οι αρμόδιες αρχές. Συναφώς, διαπιστώνεται ότι η τελευταία αυτή κρίση δεν αμφισβητήθηκε από κανένα διάδικο.
- 64 Εν προκειμένω, συνομολογείται ότι το δικόγραφο ανακοπής αναφέρει ότι αντίγραφο των πιστοποιητικών καταχωρίσεως επισυναπτόταν στο έντυπο της ανακοπής, ότι η ανακοπή στηριζόταν σε όλα τα προϊόντα για τα οποία είχαν καταχωριστεί τα προγενέστερα σήματα, αλλά ότι οι κατάλογοι των προϊόντων αυτών δεν συνοδεύονταν από μετάφραση στη γλώσσα διαδικασίας της ανακοπής.
- 65 Επομένως, το δικόγραφο της προσφυγής δεν πληρούσε τη γλωσσική απαίτηση που απορρέει από τον κανόνα 15, παράγραφος 2, στοιχείο β', περίπτωση vii, και από τον κανόνα 17, παράγραφος 1, του εκτελεστικού κανονισμού, εφόσον το δικόγραφο της ανακοπής δεν περιελάμβανε μετάφραση, στη γλώσσα της διαδικασίας, των καταλόγων των προϊόντων και υπηρεσιών για τα οποία είχαν καταχωριστεί τα προγενέστερα σήματα. Η κατάσταση αυτή δεν απαριθμείται μεν στις περιπτώσεις που αναφέρει ο κανόνας 18, παράγραφος 1, του εκτελεστικού κανονισμού, εμπίπτει δε στον κανόνα 18, παράγραφος 2, του εκτελεστικού κανονισμού, που σκοπεύει τις περιπτώσεις όπου το δικόγραφο της ανακοπής δεν πληροί άλλες διατάξεις του κανονισμού 40/94 ή του εκτελεστικού κανονισμού πλην των αναφερομένων στον κανόνα 18, παράγραφος 1, του εκτελεστικού κανονισμού, οι δε άλλες αυτές διατάξεις είναι, εν προκειμένω, ο κανόνας 15, παράγραφος 2, στοιχείο β', περίπτωση vii, και ο κανόνας 17, παράγραφος 1, του εκτελεστικού κανονισμού.

- 66 Κατά συνέπεια, καλώντας την παρεμβαίνουσα, με τηλεομοιοτυπία της 7ης Απριλίου 1999, να προσκομίσει μετάφραση, στη γλώσσα διαδικασίας, των καταλόγων των προϊόντων και υπηρεσιών για τα οποία είχαν καταχωριστεί τα προγενέστερα σήματα, το τμήμα ανακοπών ενήργησε κατά τρόπο συνάδοντα με τον κανόνα 15, παράγραφος 2, στοιχείο β', περίπτωση vii, προς τον κανόνα 17, παράγραφος 1, και τον κανόνα 18, παράγραφος 2, του εκτελεστικού κανονισμού. Στην επικεφαλίδα της τηλεομοιοτυπίας αυτής, γίνεται εξάλλου μνεία «των κανόνων 15 και 18, παράγραφος 2, του εκτελεστικού κανονισμού («[r]ule 15 and 18 (2) of the Implementing Regulation»).
- 67 Συνομολογείται επίσης ότι, στις 28 Μαΐου 1999, η παρεμβαίνουσα προσκόμισε μετάφραση, στη γλώσσα διαδικασίας, των καταλόγων των προϊόντων και υπηρεσιών για τα οποία είχαν καταχωριστεί τα προγενέστερα σήματα. Έτσι, το δικόγραφο της ανακοπής κατέστη σύμφωνο με τις «λοιπές διατάξεις του κανονισμού [40/94] ή [του εκτελεστικού κανονισμού]», όπως αναφέρονται στον κανόνα 18, παράγραφος 2, του εκτελεστικού κανονισμού.
- 68 Στη συνέχεια, με τηλεομοιοτυπία της 29ης Ιουνίου 1999, το τμήμα ανακοπών χορήγησε στην παρεμβαίνουσα προθεσμία για την υποβολή προσθέτων πραγματικών περιστατικών, αποδεικτικών στοιχείων ή παρατηρήσεων που θα έκρινε χρήσιμες προς στήριξη της ανακοπής, επισημαίνοντας ότι κάθε έγγραφο πρέπει να έχει συνταχθεί στη γλώσσα της διαδικασίας της ανακοπής ή να συνοδεύεται από μετάφραση.
- 69 Συναφώς, διαπιστώνεται ότι η τηλεομοιοτυπία αυτή συνάδει προς το άρθρο 42 του κανονισμού 40/94, προς τον κανόνα 16, παράγραφοι 2 και 3, και τον κανόνα 17, παράγραφος 2, του εκτελεστικού κανονισμού, καθόσον οι διατάξεις αυτές προβλέπουν ότι η υποβολή πραγματικών περιστατικών, αποδεικτικών στοιχείων ή παρατηρήσεων προς στήριξη της ανακοπής μπορεί να γίνει εντός της ταχθείσας από το Γραφείο προθεσμίας. Στην επικεφαλίδα της τηλεομοιοτυπίας αυτής, γίνεται εξάλλου μνεία του κανόνα 19, παράγραφος 1, του κανόνα 16, παράγραφος 3, του κανόνα 17, παράγραφος 2, και του κανόνα 20, παράγραφος 2, του εκτελεστικού κανονισμού.

- 70 Περαιτέρω, είναι αληθές ότι, το τμήμα ανακοπών δεν πληροφόρησε την ανακόπτουσα ότι δεν υφίσταται μετάφραση των πιστοποιητικών καταχωρίσεως, όπως αναφέρεται στον κανόνα 17, παράγραφος 2, του εκτελεστικού κανονισμού. Πάντως, όπως προκύπτει από την προαναφερθείσα απόφαση Chef (σκέψεις 52 και 53), οι νομικές επιταγές που αφορούν τα αποδεικτικά και δικαιολογητικά στοιχεία και τη μετάφρασή τους στη γλώσσα διαδικασίας της ανακοπής συνιστούν τις επί της ουσίας προϋποθέσεις της ανακοπής και, επομένως, το τμήμα ανακοπών ουδόλως υποχρεούνταν να επισημάνει στην παρεμβαίνουσα την παρατυπία που συνίσταται στο ότι δεν προσκόμισε τη μετάφραση των πιστοποιητικών καταχωρίσεως των προγενεστέρων σημάτων. Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι η έλλειψη μεταφράσεως των καταλόγων των προϊόντων και υπηρεσιών που καλύπτονται από προγενέστερα σήματα αντίκειται στον κανόνα 15, παράγραφος 2, στοιχείο β', περίπτωση vii, και στον κανόνα 17, παράγραφος 1, του εκτελεστικού κανονισμού και εμπίπτει, επομένως, στον κανόνα 18, παράγραφος 2, του εκτελεστικού κανονισμού. Αντιθέτως, η έλλειψη μεταφράσεως των πιστοποιητικών καταχωρίσεως των προγενεστέρων σημάτων δεν αντίκειται σε καμία διάταξη του κανονισμού 40/94 ή του εκτελεστικού κανονισμού, αναφερόμενη στον κανόνα 18, παράγραφος 2, του εκτελεστικού κανονισμού.
- 71 Ενόψει των προεκτεθέντων, πρέπει να εξετασθούν τα προβληθέντα από την παρεμβαίνουσα επιχειρήματα, αναφερθέντα στις σκέψεις 54 επ. ανωτέρω.
- 72 Εκ προοιμίου, επισημαίνεται ότι, όπως προκύπτει από τη νομολογία, ο κανόνας ότι τα προβαλλόμενα προς στήριξη της ανακοπής αποδεικτικά στοιχεία πρέπει να υποβάλλονται στη γλώσσα διαδικασίας της ανακοπής ή να συνοδεύονται από μετάφραση στη γλώσσα αυτή δικαιολογείται από την ανάγκη τηρήσεως της αρχής της εκατέρωθεν ακροάσεως καθώς και την ισότητα των όπλων μεταξύ των διαδίκων στις *inter partes* διαδικασίες. Μολονότι είναι αληθές ότι, όπως υποστηρίζει η παρεμβαίνουσα, ο ανακόπτης δεν έχει καμία υποχρέωση προσκομίσεως πλήρους μεταφράσεως των πιστοποιητικών καταχωρίσεως προγενεστέρων σημάτων, τούτο δεν συνεπάγεται ότι το τμήμα ανακοπών υποχρεούται να λαμβάνει υπόψη, κατά την επί της ουσίας εξέταση της ανακοπής, τα πιστοποιητικά καταχωρίσεως που έχουν προσκομισθεί σε άλλη γλώσσα πλην της γλώσσας διαδικασίας της ανακοπής. Ελλείψει μεταφράσεως των πιστοποιητικών καταχωρίσεως στη γλώσσα διαδικασίας, το τμήμα ανακοπών δύναται νομοτύπως να απορρίψει ως αβάσιμη την ανακοπή, εκτός αν μπορεί να την κρίνει άλλως στηριζόμενο σε αποδεικτικά στοιχεία που

ενδεχομένως βρίσκονται ήδη στη διάθεσή του, σύμφωνα με τον κανόνα 20, παράγραφος 3, του εκτελεστικού κανονισμού (προαναφερθείσα απόφαση Chef, σκέψεις 42, 44, 60 και 61). Προστίθεται ότι, εν προκειμένω, δεν έγινε επίκληση της τελευταίας αυτής εξαίρεσεως.

- 73 Ως προς το επιχείρημα ότι τα αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τα σήματα επί των οποίων στηρίζεται η ανακοπή δεν απορρέουν από τη μετάφραση των πιστοποιητικών καταχωρίσεως, αλλά από τα ίδια τα πιστοποιητικά, επισημαίνεται ότι, μολονότι τα αποδεικτικά στοιχεία πηγάζουν πράγματι από τα πιστοποιητικά καταχωρίσεως και όχι από τη μετάφρασή τους, παρ' όλ' αυτά, για να ληφθούν υπόψη τα αποδεικτικά αυτά στοιχεία, πρέπει να πληρούν τις γλωσσικές απαιτήσεις του κανόνα 17, παράγραφος 2, του εκτελεστικού κανονισμού.
- 74 Όσον αφορά την αμφισβητηθείσα από την παρεμβαίνουσα ανάγκη μεταφράσεως του συνόλου των εν λόγω εγγράφων, επισημαίνεται ότι το ζήτημα αν ορισμένα στοιχεία των οικείων εγγράφων μπορούν να θεωρηθούν ως αλυσιτελή για την εν λόγω ανακοπή και, επομένως, να μην αποτελέσουν αντικείμενο μεταφράσεως, εμπίπτει στην ελεύθερη κρίση του ανακόπτοντος, με την παρατήρηση πάντως ότι μόνον τα πράγματι μεταφρασθέντα στη γλώσσα διαδικασίας στοιχεία μπορούν να ληφθούν υπόψη από το τμήμα ανακοπών. Εξάλλου, εν προκειμένω, από τον φάκελο της υποθέσεως προκύπτει ότι το μέγεθος των εγγράφων που προσκομίστηκαν στα ολλανδικά, ιταλικά και γαλλικά δεν είναι τέτοιο, ιδίως σε σχέση με τον μεταφρασθέντα κατάλογο των προϊόντων, ώστε να μπορεί να χαρακτηριστεί δυσανάλογη και παράλογη η υποχρέωση προσκομίσεως μεταφράσεως.
- 75 Όσον αφορά το επιχείρημα της παρεμβαίνουσας που αντλείται από αποφάσεις των τμημάτων προσφυγών του Γραφείου, υπενθυμίζεται ότι οι αποφάσεις σχετικά με την καταχώριση ενός σημείου ως κοινοτικού σήματος, τις οποίες καλούνται να λαμβάνουν τα τμήματα προσφυγών δυνάμει του κανονισμού 40/94, εμπίπτουν στη δέσμια αρμοδιότητα και όχι στη διακριτική τους ευχέρεια. Επομένως, το αν ένα σημείο μπορεί να καταχωριστεί ως κοινοτικό σήμα πρέπει να εκτιμάται αποκλειστικώς βάσει του κανονισμού αυτού, όπως έχει ερμηνευθεί από τον

κοινοτικό δικαστή, και όχι βάσει μιας προηγούμενης πρακτικής των τμημάτων προσφυγών [βλ., συναφώς, απόφαση του Πρωτοδικείου της 20ής Νοεμβρίου 2002, T-79/01 και T-86/01, Bosch κατά ΓΕΕΑ (Kit Pro και Kit Super Pro), Συλλογή 2002, σ. II-4881, σκέψη 32].

- 76 Τέλος, το επιχείρημα της παρεμβαίνουσας ότι, αν το τμήμα ανακοπών κρίνει ότι η διαπιστωθείσα με την τηλεμοιοτυπία της 7ης Απριλίου 1999 παρατυπία, ήτοι η έλλειψη μεταφράσεως των καταλόγων των καλυπτομένων με τις καταχωρίσεις προϊόντων δεν έχει ανορθωθεί, στο τμήμα αυτό εναπόκειται ευλόγως να απορρίψει την ανακοπή ως απαράδεκτη, πράγμα το οποίο δεν έπραξε, αρκεί να διαπιστωθεί ότι η παρούσα διαφορά δεν αφορά την έλλειψη μεταφράσεως των καταλόγων των καλυπτομένων με τα προγενέστερα σήματα προϊόντων και υπηρεσιών, αλλά την έλλειψη μεταφράσεως των πιστοποιητικών καταχωρίσεως αυτών των προγενεστέρων σημάτων.
- 77 Επομένως, κανένα επιχείρημα της παρεμβαίνουσας δεν μπορεί να γίνει δεκτό.
- 78 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η κρίση του τμήματος προσφυγών, αναφερθείσα στη σκέψη 63 ανωτέρω, ότι η παρεμβαίνουσα έπρεπε να προσκομίσει, στη γλώσσα διαδικασίας, τα ακριβή στοιχεία που απαριθμούνται στην καταχώριση, δεν ενέχει νομική πλάνη.

Επί της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης της παρεμβαίνουσας

- 79 Στη σκέψη 24 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών έκρινε:

«[Α]ποστέλλοντας τις προαναφερθείσες κοινοποιήσεις [ήτοι τις τηλεμοιοτυπίες της 7ης Απριλίου 1999 και της 29ης Ιουνίου 1999] το τμήμα ανακοπών

δημιούργησε, στην ανακόπτουσα, δικαιολογημένη εμπιστοσύνη ότι τα αντίγραφα των πιστοποιητικών καταχωρίσεως που επισυνάπτονταν στο δικόγραφο ανακοπής δεν ενείχαν τυπική πλημμέλεια. Η ανακόπτουσα δικαίως υπέθεσε ότι, προσκομίζοντας την απαραίτητη μετάφραση των εν λόγω προϊόντων, πληρούσε τις τυπικές επιταγές της κανονιστικής ρυθμίσεως.»

80 Πρέπει πάντως να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, το δικαίωμα επικλήσεως της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, η οποία αποτελεί μία από τις θεμελιώδεις αρχές της Κοινότητας, καλύπτει κάθε ιδιώτη που βρίσκεται σε κατάσταση από την οποία προκύπτει ότι το κοινοτικό όργανο, με το να του παράσχει ακριβείς εξασφαλίσεις, του δημιούργησε βάσιμες προσδοκίες (βλ., μεταξύ άλλων, την απόφαση του Πρωτοδικείου της 19ης Μαρτίου 2003, T-273/01, Innova Privat-Akademie κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. II-1093, σκέψη 26, και την παρατιθέμενη νομολογία).

81 Συναφώς, διαπιστώνεται ότι ούτε από την προσβαλλομένη απόφαση ούτε από τον φάκελο της υποθέσεως ενώπιον του τμήματος προσφυγών προκύπτει ότι η παρεμβαίνουσα επικαλέστηκε ενώπιόν του οποιαδήποτε προσβολή της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Για να καθοριστεί αν το τμήμα προσφυγών ορθώς έκρινε αυτεπαγγέλτως ότι το τμήμα ανακοπών δημιούργησε δικαιολογημένη εμπιστοσύνη στην παρεμβαίνουσα, πρέπει να εξεταστούν τα στοιχεία της συγκεκριμένης υποθέσεως που ασκούν συναφώς επιρροή.

82 Το πρώτο στοιχείο συνίσταται στην τηλεομοιοτυπία του τμήματος ανακοπών της 7ης Απριλίου 1999, με οποίο κλήθηκε η παρεμβαίνουσα να προσκομίσει μετάφραση στα αγγλικά των προϊόντων που καλύπτονται με τα προγενέστερα δικαιώματα ειδάλλως η ανακοπή θα κρινόταν απαράδεκτη. Σύμφωνα με το τμήμα προσφυγών, η διατύπωση του εγγράφου αυτού ήταν απατηλή καθόσον άφηνε να εννοηθεί ότι το μόνο πράγμα που έλειπε ήταν η μετάφραση στα αγγλικά του καταλόγου των προϊόντων χωρίς να επισημαίνει ότι έπρεπε να προσκομιστεί πλήρης μετάφραση των πιστοποιητικών καταχωρίσεως.

- 83 Το δεύτερο στοιχείο ανευρίσκεται στη φράση της τηλεομοιοτυπίας της 28ης Μαΐου 1999 της παρεμβαίνουσας με την οποία καλούσε το Γραφείο να της γνωστοποιήσει αν χρειαζόταν συμπληρωματικές πληροφορίες. Το τμήμα προσφυγών, παραπέμποντας στην φράση αυτή, έκρινε, στο σημείο 21 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι, «[ε]λλείψει απαντήσεως του τμήματος ανακοπών, η ανακόπτουσα ευλόγως (αλλά εσφαλμένως) κατέληξε ότι η ανακοπή ήταν εντάξει».
- 84 Το τρίτο στοιχείο αφορά τη φράση της τηλεομοιοτυπίας της 29ης Ιουνίου 1999 του τμήματος ανακοπών που αναφέρει στην παρεμβαίνουσα ότι της «χορηγείται τελευταία προθεσμία [...] για να προσκομίσει κάθε συμπληρωματικό πραγματικό περιστατικό, αποδεικτικό στοιχείο ή παρατήρηση κρίνει χρήσιμο προς στήριξη της ανακοπής [της]», σε συνδυασμό με την τηλεομοιοτυπία της 7ης Απριλίου 1999 του τμήματος ανακοπών. Σύμφωνα με το τμήμα προσφυγών, η κοινοποίηση αυτή δεν διαφώτισε την παρεξήγηση που δημιούργησαν οι δύο προγενέστερες κοινοποιήσεις.
- 85 Πάντως, δεν μπορεί να γίνει δεκτή η ανάλυση των τριών αυτών στοιχείων, στην οποία προέβη το τμήμα προσφυγών.
- 86 Προκειμένου, κατ' αρχάς, για την τηλεομοιοτυπία του τμήματος ανακοπών της 7ης Απριλίου 1999, επισημαίνεται ότι η τηλεομοιοτυπία αυτή παραπέμπει ρητώς στον κανόνα 15 και τον κανόνα 18, παράγραφος 2, του εκτελεστικού κανονισμού και επισημαίνει μόνον ότι η μεία των προϊόντων και υπηρεσιών δεν προσκομίστηκε στη γλώσσα διαδικασίας της ανακοπής. Πάντως, ελλείψει συγκεκριμένων αναφορών, μεταξύ άλλων, στους κανόνες 16 και 17 του ίδιου κανονισμού, η τηλεομοιοτυπία αυτή δεν μπορεί να θεμελιώσει τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη της παρεμβαίνουσας, ως προς το ότι τήρησε τη θεσπιζόμενη στον κανόνα 17, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού επιταγή ως προς την προσκόμιση αποδεικτικών και δικαιολογητικών στοιχείων στη γλώσσα διαδικασίας. Η εκτίμηση αυτή ενισχύεται από το γεγονός ότι η ίδια η παρεμβαίνουσα δεν επικαλέστηκε αυτή την τηλεομοιοτυπία για να επικαλεστεί τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη.

- 87 Ως προς το δεύτερο προαναφερθέν στοιχείο, επισημαίνεται ότι η κοινοποίηση αυτή, προερχόμενη από την ίδια την παρεμβαίνουσα, δεν μπορεί να εξομοιωθεί με συμπεριφορά της κοινοτικής διοικήσεως δυνάμενη να δημιουργήσει βάσιμες προσδοκίες στον ανακόπτοντα. Πράγματι, δεν μπορεί να στηριχτεί δικαιολογημένη εμπιστοσύνη σε μονομερείς ενέργειες του ωφελουμένου συναφώς διαδικού. Περαιτέρω, όπως ορθώς παρατηρεί το Γραφείο, η υποθετική αυτή περίπτωση επιβάλλει στο τμήμα ανακοπών υποχρέωση αρωγής στον ανακόπτοντα, που δεν συμβιβάζεται με το σύστημα αυτό.
- 88 Όσον αφορά το τρίτο προαναφερθέν στοιχείο, ήτοι την περιλαμβανόμενη στην τηλεομοιοτυπία της 29ης Ιουνίου 1999 φράση, προαναφερθείσα στη σκέψη 84 ανωτέρω, παρατηρείται ότι ούτε η φράση αυτή, λαμβανομένης ιδίως υπόψη της χρησιμοποίησεως του όρου «συμπληρωματικές», σε συνδυασμό με την τηλεομοιοτυπία της 7ης Απριλίου 1999, δύναται να δημιουργήσει βάσιμη προσδοκία στην παρεμβαίνουσα ως προς το ότι τα υποβληθέντα πιστοποιητικά καταχωρίσεως πληρούσαν τις κρίσιμες γλωσσικές απαιτήσεις. Πράγματι, το έγγραφο αυτό δεν περιλαμβάνει καμία διευκρίνιση συναφώς. Πάντως, αν το έγγραφο αυτό δεν διέλυσε την ενδεχόμενη παρεξήγηση ή αμφιβολία της παρεμβαίνουσας, σ' αυτήν εναπόκεινταν να ζητήσει πληροφορίες, ενδεχομένως, από το Γραφείο.
- 89 Επιπλέον, το τμήμα προσφυγών κακώς έκρινε, στο σημείο 22 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι η τηλεομοιοτυπία αυτή της 29ης Ιουνίου 1999 πληροφορούσε την παρεμβαίνουσα ότι διέθετε προθεσμία τεσσάρων μηνών για να υποβάλει άλλα πραγματικά περιστατικά, αποδεικτικά στοιχεία ή επιχειρήματα που κρίνει χρήσιμα προς στήριξη της ανακοπής της και ότι τα «έγγραφα» πρέπει να προσκομιστούν στη γλώσσα διαδικασίας ή να συνοδεύονται από μετάφραση («that the documents must be in the language of the proceedings or accompanied by a translation»). Στην πραγματικότητα, στην τηλεομοιοτυπία αυτή αναφέρεται ότι «κάθε έγγραφο» πρέπει να συντάσσεται στη γλώσσα διαδικασίας της ανακοπής ή να συνοδεύεται από μετάφραση («Please note that documents must be in the language of the proceedings or accompanied by a translation»). Επομένως, η αναφορά στη γλώσσα διαδικασίας δεν μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αφορά μόνο αυτά τα «άλλα πραγματικά περιστατικά, αποδεικτικά στοιχεία ή επιχειρήματα». Αντιθέτως, η αναφορά αυτή είναι γενική και, έτσι, ούτε η τηλεομοιοτυπία της 29ης Ιουνίου 1999

μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι τα αντίγραφα των πιστοποιητικών καταχωρίσεως, που επισυνάπτονται στο δικόγραφο της ανακοπής, πληρούν τις γλωσσικές απαιτήσεις.

- 90 Τέλος, η παρεμβαίνουσα, ισχυριζόμενη ότι η τηλεμοιοτυπία της 29ης Ιουνίου 1999, υπό συνήθη έννοια, σημαίνει ότι έχει ανορθωθεί η διαπιστωθείσα στην τηλεμοιοτυπία της 7ης Απριλίου 1999 παρατυπία, ήτοι η έλλειψη μεταφράσεως στη γλώσσα διαδικασίας των καλυπτομένων από προγενέστερα σήματα προϊόντων, παραδέχεται η ίδια ότι η τηλεμοιοτυπία αυτή δεν μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι τα πιστοποιητικά καταχωρίσεως πληρούσαν επίσης τις γλωσσικές απαιτήσεις.
- 91 Η παρεμβαίνουσα ισχυρίζεται ακόμη ότι σε δύο από τις πέντε αποφάσεις των τμημάτων προσφυγών που παραθέτει, αποφασίστηκε ότι, λόγω της συμπεριφοράς του τμήματος ανακοπών, ο εν λόγω ανακόπτων μπορεί να επικαλεστεί δικαιολογημένη εμπιστοσύνη ως προς το ότι πληροί τις απαιτήσεις σχετικά με τη μετάφραση των περιλαμβανομένων στα οικεία πιστοποιητικά καταχωρίσεως πληροφοριών.
- 92 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, όπως κρίθηκε ανωτέρω, και εξαιρουμένου του ζητήματος αν οι αποφάσεις αυτές συνάδουν ή όχι προς την προαναφερθείσα νομολογία περί δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, η νομιμότητα των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών δεν μπορεί να εκτιμηθεί βάσει των προγενεστέρων τους αποφάσεων (προαναφερθείσα απόφαση Kit Pro et Kit Super Pro, σκέψη 32).
- 93 Υπό τις συνθήκες αυτές, συνάγεται ότι το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε νομική πλάνη θεωρώντας ότι το τμήμα ανακοπών δημιούργησε στην παρεμβαίνουσα δικαιολογημένη εμπιστοσύνη ως προς το ότι τα πιστοποιητικά καταχωρίσεως, που επισυνάπτονταν στο δικόγραφο ανακοπής, δεν ενείχαν τυπική πλημμέλεια.

- 94 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι πρέπει να γίνει δεκτός ο μοναδικός λόγος ακυρώσεως. Επομένως, η προσβαλλομένη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί στο μέτρο που ζητείται η ακύρωσή της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 95 Σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.
- 96 Εν προκειμένω, η παρεμβαίνουσα ηττήθηκε καθόσον η προσβαλλομένη απόφαση θα ακυρωθεί σύμφωνα με τα αιτήματα της προσφεύγουσας. Πάντως, η προσφεύγουσα δεν ζήτησε την καταδίκη της παρεμβαίνουσας στα δικαστικά έξοδα, αλλά ζήτησε να καταδικαστεί το Γραφείο στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων υπόψη των δικαστικών εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η ίδια στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών.
- 97 Συναφώς, επισημαίνεται ότι, μολονότι το Γραφείο υποστήριξε το πρώτο αίτημα της προσφεύγουσας, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας εφόσον η εν λόγω απόφαση προέρχεται από το τμήμα προσφυγών του Γραφείου. Κατά συνέπεια, αποφασίζεται ότι, σύμφωνα με τα αιτήματα της προσφεύγουσας, το Γραφείο φέρει τα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας, περιλαμβανομένων των δικαστικών εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα ενώπιον του τμήματος προσφυγών, και η παρεμβαίνουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 17ης Ιανουαρίου 2002 (υπόθεση R 1003/2000-1), καθόσον η απόφαση αυτή ακυρώνει την απόφαση του τμήματος ανακοπών της 7ης Σεπτεμβρίου 2000, παραπέμπει την απόφαση ενώπιον του τμήματος ανακοπών προκειμένου να δοθεί συνέχεια και καταδικάζει κάθε διάδικο στα δικαστικά έξοδα που υποβλήθηκε στο πλαίσιο της ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασίας.
- 2) Καταδικάζει το Γραφείο στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας, περιλαμβανομένων των δικαστικών εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα ενώπιον του τμήματος προσφυγών.
- 3) Η παρεμβαίνουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

Forwood

Pirrung

Meij

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 30 Ιουνίου 2004.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

J. Pirrung